

ΤΟ ΒΟΛΙΒΙΑΝΟ ΘΕΑΤΡΟ ALBOR ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Το θέατρο Albor έχει ως έδρα του την πόλη Ελ Άλτο, η οποία βρίσκεται στην μητροπολιτική περιοχή γύρω από την πρωτεύουσα της Βολιβίας, την Λα Πας. Το Ελ Άλτο είναι μια πόλη με ένα εκατομμύριο κατοίκους, της οποίας η ανάπτυξη οφείλεται στην κινητικότητα του ανθρώπινου στοιχείου. Μια πόλη η οποία αποτελεί παγκόσμιο σημείο αναφοράς από την εποχή των ημερών του Πολέμου του Φυσικού Αερίου (Οκτώβριος του 2003), στον οποίο έχασαν τη ζωή τους περισσότεροι από 70 κάτοικοι του Ελ Άλτο. Από το γεγονός εκείνο και μετά έχουμε μια αλλαγή του σκηνικού στη Βολιβία, μια καινούργια ατζέντα, την ατζέντα του Οκτώβρη, στην οποία κυριαρχεί η συγκρότηση της Συντακτικής Εθνοσυνέλευσης, η εθνικοποίηση των καπιταλιστικών επιχειρήσεων και η εμβάθυνση των κοινωνικοπολιτικών και πολιτιστικών διεργασιών οι οποίες χαρακτηρίζουν συνολικά την αλλαγή στη Βολιβία.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

Πρόκειται για την αφήγηση 10 οροσήμων και μύθων των εθνοτήτων και των πολιτισμών της Βολιβίας, με ιδιαίτερη έμφαση στους μύθους, τις παραδόσεις και τα ήθη της Αμαζονίας, της περιοχής των κοιλάδων και της περιοχής του Οροπεδίου (Altiplano). Δηλαδή τον Πόλεμο του Τσάκο, την επανάσταση του '52, τις στρατιωτικές δικτατορίες, τον Πόλεμο του Φυσικού Αερίου και τη διεκδίκηση, από μέρους της Βολιβίας, μιας εξόδου στη θάλασσα. Έχουμε ακόμη την αφήγηση του μύθου του Θείου των Ορυχείου.

Οι ηθοποιοί του θεάτρου με τις ερμηνείες τους θέτουν ερωτήματα για το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον της Βολιβίας. Έχουν ως ιστορικό υποκείμενο τον «Ινδιάνο», τον άνδρα και τη γυναίκα που γεννήθηκαν στο πάλαι ποτέ Κολασούγιο μας, δηλαδή τη σημερινή Βολιβία. Και υμνούν σε όλο τους το μεγαλείο τους αγώνες των Βολιβιανών, οι οποίοι οδήγησαν στη συγκρότηση της σημερινής Βολιβίας. Επιπλέον, το θεατρικό έργο χρησιμοποιεί τη μουσική και το χορό για να δοθεί κάποιο χρώμα στη σκηνοθεσία ενός έργου που διαρκεί μια ώρα και είκοσι λεπτά.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΩΣ ΕΧΕΙ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΒΟΛΙΒΙΑ ΑΠΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ, ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΨΗ

Μετά από τη θεατρική παράσταση, η θεατρική ομάδα θα ανοίξει τη συζήτηση σχετικά με τα νέα παραδείγματα που έχουν εμφανισθεί στην κοινωνική πραγματικότητα της Βολιβίας. Η συζήτηση αυτή μπορεί επίσης να διεξαχθεί και ανεξάρτητα από την παράσταση.

Επίσης, η ομάδα προτίθεται να παρουσιάσει τα σχέδια της που αφορούν παιδιά, αγόρια και κορίτσια, της πόλης του Ελ Άλτο, πόλη στην οποία η ομάδα Albor εργάζεται εδώ και είκοσι χρόνια χρησιμοποιώντας την τέχνη ως εργαλείο για τον κοινωνικό μετασχηματισμό. Σε ό,τι αφορά την πρόκληση που συνιστά ο κοινωνικός μετασχηματισμός, το Κέντρο Albor επιθυμεί να γνωρίσει τις απόψεις των αδελφών Βολιβιανών και των Ελλήνων έτσι ώστε να μπορέσει εκπονήσει σχέδια ικανά να συμβάλουν στην παιδεία των πολιτών και την τοπική ανάπτυξη με τρόπο ικανό να αναβαθμίσει τις συνθήκες ζωής των κατοίκων αυτής της πόλης.

Θα παρουσιάσει ακόμη τα σχέδια που υλοποιούνται στην Βολιβία με πρωταγωνιστές νέους και νέες σε ζητήματα που σχετίζονται με την κοινωνική πρόνοια, την πρόληψη της εγκληματικότητας και τα δικαιώματα των πολιτών.

ΒΟΛΙΒΙΑ ΔΕΚΑ

Εισαγωγή: Η παράσταση ξεκινάει με ένα μύθο: ο πρωταγωνιστής μπορεί να βλέπει τις ψυχές, τα πνεύματα των ανθρώπων που έχουν πεθάνει. Ακούει τις συζητήσεις της γιαγιάς του Εσπεράνζα με την κουμπάρα της, μιλάνε για έναν άντρα ονόματι Φιντέλιο που βλέπει τις ψυχές μέσα από τις τσίμπλες ενός μαύρου σκύλου. Ο πρωταγωνιστής παίρνει την τσίμπλα από έναν σκύλο και τη βάζει στα μάτια του. Έτσι, βλέπει ψυχές: την ψυχή του θείου του Τομασίτο Μαμάνι, που στα 23 του χρόνια πήγε στον πόλεμο του Τσάκο και δεν επέστρεψε.

Πράξη Πρώτη: Ο Πόλεμος του Τσάκο

Το 1932 ξεκινά η διαμάχη ανάμεσα σε δύο πετρελαϊκές εταιρείες, την Standard Oil και τη Shell, που ωθεί σε πόλεμο δύο από τις φτωχότερες χώρες της Νοτίου Αμερικής: τη Βολιβία και την Παραγουάη. Ο πόλεμος αυτός είναι γνωστός ως ο πόλεμος των ξυπόλητων στρατιωτών. Ο Τομασίτο Μαμάνι ανήκει στη εθνότητα των Aymara, στην οποία είχε πρόσφατα αποδοθεί η Βολιβιανή εθνικότητα επειδή τα μέλη της είχαν συμμετάσχει στον πόλεμο.

Πράξη Δεύτερη: Ο Θείος

Ο Θείος είναι ο θεός προστάτης των ορυχείων: οι ανθρακωρύχοι τον αγαπούν και τον λατρεύουν, για να τους προστατεύει και να τους δίνει τα ορυκτά που αναζητούν.

Μία ιστορία για το Θείο μιλάει για τον κύριο Ερέρα, έναν ισχυρό γαιοκτήμονα που χρησιμοποιεί τη δύναμή του και βιάζει γυναίκες χωρίς κανένα οίκτο. Τότε ο Θείος μεταμορφώνεται σε γυναίκα και τιμωρεί αυτόν τον άνδρα. Αρχίζει να τον μαστιγώνει, φωνάζοντας όλα τα ονόματα των γυναικών που εκείνος βίασε, και τον αφήνει εκτεθειμένο με τα χέρια του δεμένα και γυμνό. «Ο λαός λέει ότι και ο διάολος απονέμει δικαιοσύνη».

Τρίτη Πράξη: Δικτατορίες

Σε αυτό το κομμάτι κάνουμε αναφορά στους δικτάτορες και τα στρατιωτικά καθεστώτα που έχουν κυβερνήσει τη Βολιβία. Μιλάμε για το Σχέδιο Κόνδωρ, μία επιχείρηση επέμβασης των Ηνωμένων Πολιτειών στις χώρες της Νοτίου Αμερικής που οδήγησε στο θάνατο χιλιάδες συνδικαλιστές, φοιτητές, ιθαγενείς που πίστευαν στη δημοκρατία.

Τέταρτη Πράξη: Οκτώβρης του 2003, Ελ Άλτο

Η Βολιβία βρίσκεται σε πολιτική αναταραχή από το 2000, με εξεγέρσεις των ιθαγενικών λαών κυρίως στο οροπέδιο της χώρας. Το τέλος του νεοφιλελευθερισμού έχει ήδη ξεκινήσει. Η κυβέρνηση του Γκονζάλο Σάντσεσ ντε Λοσάδα αποφασίζει να λάβει μέτρα για τη βολιβιανή οικονομία, όπως αυξήσεις στο φόρο εισοδήματος και την πώληση φυσικού αερίου στις Ηνωμένες Πολιτείες μέσω των λιμανιών της Χιλής. Αυτό οδηγεί σε αποκλεισμό της Σοράτα, ο Πόλεμος του Φυσικού Αερίου ξεκινά στην Ιλαμπάγια και κορυφώνεται στο Ελ Άλτο, όπου 70 άνθρωποι σκοτώνονται. Τελικά η κυβέρνηση οδηγείται σε παραίτηση και από εκείνη τη στιγμή δημιουργείται ένα διαφορετικό πολιτικό σκηνικό στη Βολιβία: Συντακτική Βουλή, εθνικοποίηση της πετρελαϊκής βιομηχανίας, η «Ατζέντα του Οκτώβρη» που δημιουργεί το νέο πολυεθνικό κράτος της Βολιβίας με πολιτικό υποκείμενο τον «Ινδιάνο», τον «Ιθαγενή», τον «Αυτόχθονα».